

(המשך מעמוד 27)

ממנו. הוא היה מאוד אינטליגנטי ודיבר כמה שפות על בריין. גרמנית, אנגלית, צרפתית וגם רומנית, שידע מן הבית.

התחנתו בדירתם העניקה של הוריו בשדרות רוטשילד בתל-אביב. מאוחר יותר ערכנו מסיבה גדולה בדידת-הסטודיו שלנו ברחוב ומנהוף. המון אנשים הגיעו למסיבה. גם דן בראמון בא עם חיים חפר. הם הביאו איתם כמה בחורות, שמעולם לא הכרתי.

כשקמתי בבוקר, ראיתי שרוב לא במיטה. חבר אמר לי שאני יכולה למצוא אותו עם אחת הבחורות על ספסל בשדרה.

כשהוא חזר הביתה, לא עשיתי מזה עניין. הייתי כל-כך תמימה, חשבת שזה מקובל. הכנתי לו חביתה, והיא נשפכה מהמחבת. באותו הרגע הוא הודיע לי שאני לא מבשלת עוד. הוא היה טבח מעולה.

וודקה במקום

ויסקי

מייך אחרי החתונה פתחנו מישרד לארכי-טקטורית-פנים. עיצבנו את השגרירות האוסטרלית, את ביתו של השגריר האנגלי ואת ביתו של הצייר ראובן רובין, שהיה דוד של רוב. השתתפנו גם בתערוכה כמונטריאל בקנדה ועיצבנו את הביתן הישראלי. היה בזה המון וזהר אבל לא פרנסה, ואז עברנו לעיסקה-היללה.

את מועדון הלילה הראשון פתחנו עם רוני נתן, אשת-רשלשעבר של אייבי נתן. זה היה הריסקוטק הראשון בארץ. אחר כך פתחנו את הפאב הראשון בארץ. המקומות האלה תמיד היו הכי-פופר לאריות, היו מלאים עד אפס מקום. רוב אהב את כל המסיבות האלה ותמיד היה מוקף בהמון אדם, אנשי בוהמה, אמנים שונים ובחורות.

בהתחלה נורא קינאתי בכל הבחורות שלו. היה לו פעם רומן עם אילנה רובינא, והיא אפילו ביקשה ממנו שיתגרש ממני בשבילה. לאט-לאט התחלתי גם אני לעשות אותו הדבר, וזו הפכה להיות צורת-החיים שלנו. למרות כל הבחורות, הקפיד רוב תמיד לחזור הביתה. הוא גם מעולם לא עשה שום דבר ענייני.

הנשים שאיתן הסתובב לא ידעו שהוא עושה אהבה כראש. לכן הוא אהב סרטים פורנוגרפיים. הוא היה צריך גירויים כל הזמן. אני שנאתי את כל זה, אבל השתתפתי בכל ההצגה הזאת למען. אני אומנם אוהבת סקס, אבל לא צריכה את כל המישחקים. היום אנשים יודעים מה זה, אבל אז זה היה משהו מיוחד.

רוב אהב נשים, תכשיטים ובגדים. ומה שנשאר אחריו הן כל החליפות הרבות והמוך-המון מיטפחות לצוואר, שתפרתי לו כדי שלא יראו את החור שנפער בגרונו אחרי הניתוח.

ואז לפני כמה שנים עברתי תקופה קשה, שרק מעט חברים טובים שלנו יודעים עליה. לפני ארבע שנים רוב עזב את הבית. הוא גנש בחורה שהיה לו רומן איתה לפני המון שנים. בינתיים היא נטעה לניו-יורק והתחננה. אחר-כך היא התגרשה וחזרה לארץ, כדי לחפש את רוב.

הוא גם נטע איתה לניו-יורק, בלי לומר לי מילה. מדוי פעם הוא היה מטלפן. חברים שביקרו אותו שם אמרו לי שאין מה לחכות לו, הוא לא יחזור. שייקה בר-פורת ביקש ממני לא לחכות לו. אבל הוא חזר אחר שנה, ובשלוש השנים האחרונות הוא פיצה אותי על הכל. הוא אהב אותי כל-כך.

בתקופה האחרונה חיינו מרנטה של אני, שנפטר, ומפציצים שקיבל מגרמניה. מה התפרנסנו. בשבילי זה היה מספיק. היינו צריכים להסתפק בוודקה במקום וויסקי.

אחרי הניתוח שעבר, ואחרי שלקה בסרטן הריאות, הפסיק רוב לשתות ולאכול. המצב נעשה קשה מיום ליום. הוא לא היה מסוגל לקום מהמיטה. מעט השיער שהיה לו נשר, והוא ירד במישקל עד ל-60 קילו.

מצבו הלך והחמיר מיום ליום. רציתי לקנות לו חבורות של פליי-בוי. אבל אפילו זה לא עניין אותו. הוא היה שוכב שעות ובהנה בטלוויזיה.

יומיים לפני שנפטר, התחיל רוב להוות. גם אני הייתי במצב קשה. תקופה ארוכה לא יצאתי מפתח הבית, הרגישו שאני פשוט אפול אם אנסה לצאת. אני מתחילה להאמין שהיה בזה משהו פסיכולוגי. אבל אז לא חשבתי לרגע שהוא עומד למות.

ואז בא רופא והוריק לו מורפיום. רוב היה בהיות. הוא קרע את המיטפת שעל צווארו ופרק עם הסריגים. אני הייתי בהלם כשראיתי בקר דם שזורם מפיו מהחור בגרונו.

קראתי לאמבולנס. רק אז התחלתי לחוש שזה הסוף. לא ליוויתי אותו לבית-החולים, לא יכולתי לעמוד בזה והרגשתי נורא. אחרי כמה שעות הודיעו לי שהוא מת. בשבילי הוא מת בבית.

שולמית ריב

שידור

מאחורי המיקרופון

הנחתה מלמעלה

במהדורת יומן-הבוקר של קול ישראל יש פינה של חדשות מקומיות. במסגרת הפינה הזאת שידרה ביום הרביעי שעבר חביבה רוגר, כתבת חיפאית. כתבה על בחירות במועצת-פועלי-חיפה. הכתבה היתה קצרה. ובמסגרתה העריכה רוגר את סיכוייהם של המועמדים השונים.

הערכתה של רוגר לא מצאו חן בעיני ככירים במפלגת-העבודה. הם התקשרו עם מערכת הרדיו בחיפה, וביקשו להגיב על הכתבה ששודרה. כמערכת הסבירו להם שהכתבה שודרה, ואין צורך בתגובה. אנשי מפלגת-העבודה לא ויתרו. הם התקשרו עם **צבי לירר**, עורך ומגיש יומן הצהריים של קול ישראל, וביקשו להגיב אצלו על הכתבה ששודרה בכוכר. גם לירר הסכים להם שאין זה המיקרה המתאים לתגובה. התשובה לא סיפקה את רעתם של אנשי מפלגת-העבודה הנמרצים. הם לא ויתרו והתקשרו עם **גדיעון לבארי**, מנהל הרדיו.

הסוף היה שח"כ שכח וייס התראיין ביומן כחצי-היום, והגיב על כתבתה של רוגר.

פנסיה מוקדם

רוך נחמן, המישהנהל-מנכ"ל רשות-השידור, ישב במיוון-הכנסת בחדר עם **טוביה סער**, המנהל היוצא של הטלוויזיה. לפתע התקרב לעברם **שימרון שיפר**, הכתב המרני של קול ישראל.

נחמן פנה אליו ושאל אותו בן כמה הוא. שיפר

מועמד ריבלין
נתמרת שילון

ענה שהוא בן 37. הגיב נחמן: "חבל, אני מחפש מועמדים ליציאה לפנסיה מוקדמת". שיפר, אגב, יוצא במרס לדרום-אפריקה, לתקופה של שלושה שבועות. הוא יהיה אורח הממשלה.

כשנפגש עם נספח-העיתונות בשגרירות ושוחח עימו על הביקור, הודיע לו שברצונו להיפגש עם אנשים מכל החוגים, וזה התנאי שלו לביקור. שיפר שהיה בביקור גם כנמיביה. עיתונאים בדרגת חשיבותו של שיפר בעולם המערבי מחרימים את דרום-אפריקה וממשלתה הגיוענית.

התמררות בגלץ

תחנת-הרדיו הצבאית נמצאת בקשיים כספיים, ומעל ראשה מתנופפת חרבו של הרמטכ"ל, הרוצה לבטל לחלוטין את מחלקת-החדשות שלה. עובדי-החדשות יוצאים מעורם כדי להביא סקופים, להתחרות במחלקת-החדשות של קול ישראל ולהצדיק את קיומם התיקשורתי.

בתקופה קשה זו יש אצל העובדים רוגז רב על בעלי-פינות למיניהם. המקבלים משכורות מלי אות, למרות ששעות-עבודתם אינן מצדיקות זאת. במיוחד לאור הקיצוצים.

הרוגז מפנה בעיקר כלפי **אבשלום קור**. לקור יש פינה יומית בשם רגע של עברית. פינה נת חמש דקות, המשודרת בכל בוקר, ופעם נוספת בשידור חוזר בערב. קור מופיע פעם בשבוע בתחנה, מקליט אז את כל התוכניות שלו למשך השבוע, ומקבל משכורת מלאה.

בתוככי הרשות

להחליף את המנכ"ל

הסיכום שהושג לגבי בחירת מנהל-הטלוויזיה גורר תגובות נוספות. לפני כמה שבועות היתה

שרון רוצה נתח בטלוויזיה!

כ"ג בפברואר שלח אריאל שרון, שר התעשייה והמיסחר, מיכתב אל שימרון פרס, ראש-הממשלה, וזה לשונו:

הנרו: ערוץ שני בטלוויזיה וטלוויזיה כבבלים. נושא הערוץ השני בטלוויזיה ונושא הטלוויזיה כבבלים עולים שוב ושוב על סדר-היום בממשלה. רצוני להביא לפניך את עמדת משרדי בנרון.

לאור ההתפתחויות בשנים האחרונות, משתלבים הקולנוע והטלוויזיה זה בזה ואינם ניתנים להפרדה. הפקות קולנוע וטלוויזיה מתבצעות כאותם אולפנים. סירטי-טלוויזיה מוצגים בכתי-קולנוע, וסירטי-קולנוע מוקרנים בטלוויזיה. אותו מערך של גורמים יצירתיים, פינאנסיים, תעשייתיים, הפקתיים, ואותו כוח-אדם משתתפים בהפקות כסרטים בקולנוע ובפקות טלוויזיה.

מישר-התעשייה-המיסחר אחראי במשך שנים רבות לתעשיית הסרטים, ובתחומו מצוי מרכז הסרט הישראלי, המופקד על טיפוח הסרט הישראלי ועידוד תעשיית-הקולנוע. אין להעלות על הדעת שמישר זה לא יהיה שותף בריונים על הקמת ערוץ שני בטלוויזיה, ולא יהיה שותף לאחר מכן באחריות לגוף שיוקם.

אוסף שאנו רואים את התפתחות הטלוויזיה ככיוונים החדשים כחיונית מבחינת פיתוח הפוטנציאל התעשייתית-הפקתי, שהצטבר בשנים האחרונות בענף, זאת ועוד — משרדי אחראי גם על תעשיית האלקטרוניקה והטלקומוניקציה של הקמת טלוויזיה כבבלים. לדוגמה השפעה רבה על פיתוחה.

לפיכך, אם וכאשר יקוימו ריונים על כינונם של הטלוויזיה כבבלים או ערוץ שני מיסחרי בטלוויזיה ועל דרכי הפעלתם, אני רואה את מישר-התעשייה-המיסחר כגורם מרכזי בריונים בהכרעות ובכיצוע.

חתום: אריאל שרון, שר-התעשייה-המיסחר.

מחבריה-המליאה, אך למועמדים אלה ייררש רוב של שמונה איש מתוך הוועדה. ההצבעה תהיה חשאית.

הצעה נוספת, שהועלתה, היא שלא יוכלו להגיש מועמדות מי שאינם חברים באגודת-העיתונאים. עם קבלת ההחלטה בין חמשת החברים, כבר התחילו להגיע תגובות של התמרמות. חלק מחברי הוועדה-המנהל כבר הודיעו שלא יתמכו בהצעה כזאת.

המיסמך יוגש השבוע לאישורם של חברי ועד אגודת-העיתונאים. חלק מהם כבר אמרו שלא יסכימו למצב. שבו למועמד של המנכ"ל תהיה עדיפות על שאר המועמדים. "כל זמן שאורי פורת הוא מינוי פוליטי", אמרו, "לא יעלה על הדעת שיהיה לו יתרון על שאר חבריה-הוועדה". אנשי אגודת-העיתונאים מתכוונים להיפגש עם נציגי הוועדים של הטלוויזיה ולשמוע מה כפיהם.

יוזמה של אנשי-הליכוד בוועדה-המנהל לגרום להחלטתו של **אורי פורת**, הם לא התאמצו בנקיטת צעדים מרחיקי-לכת. מכיוון שחששו שאם ידחו את פורת, יאבד הליכוד את השליטה על המישרה הרמה של מנכ"ל רשות-השידור, השבוע שוב נמסים חבריה-הליכוד לנקוט יוזמה. צעדו של פורת, שמנע את קיום ועדת המיכרום לבחירת מנהל-הטלוויזיה, כאישורה של מליאת רשות-השידור, פגע קשות בכוחם ובכבודם של כל חברי הוועדה-המנהל. והם אינם נוטים לסלוח לו.

במגעים בין חבריה-הליכוד לחברי-המערך בוועדה-המנהל הציעו חבריה-הליכוד עיסקת-חבילה: הם יגרמו להדחת פורת עליידי הממשלה (לשם-כך דרושה הסכמתם של אנשי מפלגת-העבודה), יבחרו במקומו מועמד אחר מטעם הליכוד, ותמורת זאת יסכימו חבריה-הליכוד לתמוך במועמדותו של דן שילון, מועמד המערך, למישרת מנהל-הטלוויזיה. אנשי-המערך בוועדה-המנהל כבר הסכימו לעיסקה.

האדם האמור להחליף את אורי פורת, אם אכן יתממש איומם של חברי הוועדה-המנהל, הוא **ריאובן** ("רובי") **ריבלין**, עורך-דין ירושלמי, חסר נסיון עיתונאי. ריבלין זכה להיכלל בין 35 מועמדי-החירות לכנסת, אך לא נכנס אף לאחת מן השבועיות, ולכן נשאר בחוץ. הוא היה במשך תקופה מסוימת מנהל קבוצת-הכדורגל של בית"ר ירושלים.

נבון יפטר

סידרת פגישות התקיימה השבוע בין כל הגורמים בעניין המשכורות ברשות-השידור. העובדים כינסו מועצה ונפגשו עם **אורי פורת**, מנכ"ל-הרשות. הם מחו לפניו על תרגילי המשכורות, שנערך במשך חודשיים רצופים, כשבסוף פעם, יום לפני התשלום, איימו עליהם שאין כסף בקופה לתשלום משכורות. יצחק נבון, שר-החינוך, הממונה על רשות השידור, יום פגישתו עם אנשי הנהלת רשות-השידור, ואחר-כך פגישתו של אנשי הנהלה עם אנשי-האוצר. בסופה הוחלט להקים צוות מבין אנשי האוצר והרשות, שיגיש עד סוף השבוע הצעה לפיתרון הבעיה, לפחות עד סוף שנת-התקציב. אחר-כך יהיה תקציב חדש, ועימו בעיות חדשות.

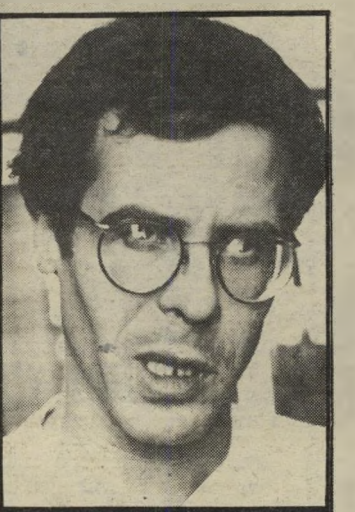
בינתיים ביקש אורי פורת הלוואה של שלושה מיליון דולר ממישרד-האוצר, כדי שיוכל לגמור את השנה.

יעבור או לא?

לפני שלושה שבועות מינתה מליאת רשות-השידור ועדה של חמישה איש, שתבדוק ותגיש מסקנות לגבי דרך בחירת מנהל-הטלוויזיה. הוועדה, בראשותו של מיכה ינון, יו"ר הוועדה-המנהל, ישבה ודנה בכובד-ראש בסוגיה הקשה. השבוע חתמו על מיסמך מוסכם. שלפיו תורכב הוועדה (שתהיה מעין שעטנו בין ועדת-מיכרום לוועדת-מינויים) משלושה חברי הוועדה-המנהל, חמישה חברי-מליאה, מנכ"ל-הרשות ושני חברי אגודת-העיתונאים. המועמדים לא יציגו את עצמם בשיטת-מיכרו, אלא יוכלו להציג מועמדותם בשלוש אפשרויות שונות: המנכ"ל יוכל להציע מועמד, ולו ייררש רוב רגיל של ששה חברי-הוועדה, שלושה מחברי הוועדה הבוחרת יוכלו להציע מועמד, או שיבעה

שינוי תדמית

דמות מזורה נכנסה השבוע לאולפני קול ישראל בתל-אביב. האיש הסתובב בחצר, נכנס לחדרים, איש לא זיהה אותו. איש בעל שפם ובלי מישקפיים. רק אחרי שפתח את פיו והתחיל לדבר, וקפו הכל את אוזניהם בתמיהה. זה

מונטל שלו
שכס - מישקפיים

היה **מאיר שלו**, שהחליט לשנות תדמית. הוא גירל שפם, וסידר לעצמו עדי-שתי-מקום המישקפיים העגולים, שאיפיינו אותו.

שלו הוא מונטל-מאונס במשך חוד"ש שים רבים, מאז עזב את התוכנית שעה טובה. לאחרונה הציעו לו אנשי מוד לקת-הדת שיבוא ויקרא את סיפורי התנ"ך שלו, ביחד עם רב מטעמם, אך מהר מאוד נזחו את הרעיון. אולי זה קרה כשהתברר להם שחלק ניכר מסיפוריו של שלו, הכתובים כטובי-טעם, הם בעצם סיפורי-זימה.